2025-102 i 103-RE

Causa 2025-102 i 103-RE

(Silvestre Cánovas i Nieto Goicoechea c/ Principat d'Andorra)

Números de registre: 658-2025 i 659-2025. Recursos d'empara

Aute del 19 de gener del 2026

BOPA núm. 6, del 28 de gener del 2026

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atesos els escrits presentats i registrats al Tribunal Constitucional, el 5 de desembre del 2025, pel Sr. Josep Antoni Silvestre Cánovas, actuant en nom i representació pròpia i de la Sra. Adela Nieto Goicoechea, mitjançant els quals interposen sengles recursos d'empara contra els autes del 17 de novembre del 2025, dictats per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia (83-2025 i 82-2025), per una presumpta vulneració dels drets a un jutge predeterminat per la llei, a una resolució fonamenta en Dret i a un tribunal imparcial, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que anul·li les resolucions impugnades, que retorni la causa a la magistrada, Sra. Núria Garcia Val, i, subsidiàriament, al Tribunal Superior de Justícia, amb una nova composició que garanteixi la seva imparcialitat i dicti una nova resolució que no vulneri els seus drets fonamentals.

Així mateix, a fi de garantir la seva intimitat i la seva dignitat, demana que es procedeixi a l'anonimització de les resolucions que es dictin en aquest procediment d'empara, eliminant qualsevol dada que pugui permetre la seva identificació directa o indirecta;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Considerant que, d'acord amb l'article 34.3 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, es podrà decidir en qualsevol moment de la tramitació acumular varis assumptes en un de sol per raó d'identitat o semblança d'objecte, el Tribunal Constitucional acorda acumular els recursos d'empara 2025-102-RE i 2025-103-RE, atribuint la ponència al magistrat que li correspon el primer recurs pel torn rotatori establert;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Pere Pastor Vilanova;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. En el marc d'uns recursos d'apel·lació presentats contra unes decisions de la Batllia que desestimaven les peticions dels recurrents respecte d'uns béns embargats, el president del Tribunal de Corts va nomenar com a ponent a la magistrada, Sra. Núria Garcia Val, incorporada a aquell Tribunal des del 25 de juny del 2025.

1.2. El Ministeri Fiscal va formular una petició d'abstenció i, subsidiàriament, sengles incidents de recusació (de l'11 i del 14 de juliol del 2025, respectivament), ja que la magistrada tindria una amistat íntima amb un dels processats (A), el qual hauria actuat com a advocat seu, i, a més, mentre havia

exercit de fiscal adjunta, s'hauria apartat amb certa regularitat de les causes en què intervenia aquest advocat.

1.3. El 24 de juliol del 2025, una vegada emès l'informe de la magistrada recusada, el president del Tribunal de Corts va dictar uns autes que desestimaven aquesta recusació per manca de fonament.

1.4. El Ministeri Fiscal va presentar un recurs d'apel·lació contra aquestes decisions, i, el 17 de novembre del 2025, la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia va dictar sengles autes que decidien estimar l'apel·lació, revocar la decisió del Tribunal de Corts i donar lloc a la recusació de la magistrada, Sra. Núria Garcia Val.

1.5. El 5 de desembre del 2025, el Sr. Josep Antoni Silvestre Cánovas, actuant en nom i representació pròpia, i de la Sra. Adela Nieto Goicoechea, va interposar sengles recursos d'empara contra els autes del 17 de novembre del 2025, dictats per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia (83-2025 i 82-2025), per una presumpta vulneració dels drets a un jutge predeterminat per la llei, a una resolució fonamenta en Dret i a un tribunal imparcial, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació dels recurrents

- Els recurrents addueixen que la decisió d'estimar la recusació de la magistrada, Sra. Núria Garcia Val, malgrat la no concurrència objectiva i legal de la causa d'abstenció, pot ser qualificada com a una vulneració del dret fonamental al jutge natural i al jutge predeterminat per la llei, reconegut a l'article 10 de la Constitució.

- Segons el seu parer, la Sala Penal ha efectuat una interpretació extensiva de les causes de recusació, cosa que el mateix Tribunal Constitucional adverteix que compromet el principi de predeterminació legal.

- Recorda que el dret fonamental a un judici just exigeix ser jutjat per un tribunal "*independent i*

imparcial, establert per la llei". Aquesta garantia al jutge predeterminat per la llei, constitueix la legalitat estructural del tribunal i la seva finalitat és doble: 1) una garantia pel justiciable: assegurar que l'òrgan judicial hagi estat conformat amb caràcter general i "*amb anterioritat al supòsit concret que ha de resoldre*"; i 2) una garantia institucional: preservar els principis d'unitat i de monopoli de la jurisdicció i impedir que els poders públics o les parts puguin "*intervenir en la selecció del tribunal*".

- En aquest cas, la causa de recusació invocada, "*l'amistat íntima*" (article 73 h) de la Llei qualificada de la Justícia) és taxada (*numerus clausus*) i ha de ser objecte d'una "*interpretació restrictiva*", per tant, des d'un punt de vista jurídic, la decisió impugnada, encara que es disfressi de garantia de la imparcialitat en realitat constitueix un trencament de la legalitat estructural del tribunal designat, ja que la magistrada és apartada per una causa que no compleix la taxativitat legal, forçant així la selecció d'un nou jutge, cosa que compromet el dret fonamental a un tribunal predeterminat per la llei.

- Segons el seu parer, aquesta decisió també genera una qüestió de contaminació funcional i una manca de neutralitat estructural, ja que s'utilitza una pràctica interna de la Fiscalia (l'abstenció jeràrquica o per prudència) com a mecanisme de remoció judicial, que en el context institucional andorrà pot significar una erosió de la neutralitat estructural que exigeix l'article 10 de la Constitució.

- Seguidament, posa en relleu que la magistrada recusada va intervenir en la seva etapa de fiscal adjunta, com a mínim, en 2 causes concretes, en què participava el lletrat amb el qual se li imputa tenir una amistat íntima. I retreu al Ministeri Fiscal no haver iniciat cap expedient disciplinari contra la seva suposada manca d'abstenció. I més greu encara, li retreu crear un dubte, sense estar provat, sobre el fet que en aquelles causes es retirés l'acusació contra les persones defensades pel lletrat suposadament amic de la fiscal adjunta.

- Els recurrents també retreuen que s'hagi hagut de recórrer a la pràctica de la prova, mitjançant l'emissió d'informes, atès que el Ministeri Fiscal no va dur a terme de forma correcta el procediment d'abstenció i això va provocar una manca de traçabilitat processal. Aquesta manca de documentació i de transparència de la funció judicial demostra les deficiències de la seguretat jurídica del Ministeri Fiscal.

- Seguidament, els recurrents argumenten que existeix un doble estàndard de parcialitat respecte de les recusacions promogudes per les defenses; segons el seu parer, hi ha una asimetria processal absurda i una subversió dels principis de legalitat i d'imparcialitat.

- Aquesta part dona com a exemple el cas en què va sol·licitar la recusació del magistrat, Sr. Alfons Alberca Sanvicens, antic fiscal general, la qual va ser denegada per totes les instàncies, fins i tot en

seu constitucional (causa 2025-3-RE), ja que una actuació institucional no es pot confondre amb l'actuació personal dels seus membres, la qual és l'única que pot encabir-se en una recusació.

- Els recurrents manifesten que hi ha una disparitat de criteris en ambdues causes que revela la subversió no raonada de l'estàndard d'imparcialitat objectiva. En un cas es valida l'aprensió del Ministeri Fiscal sobre conductes internes de la fiscal adjunta sense prova de la causa legal (amistat íntima) i en l'altre, quan aquesta part va invocar la seva aprensió basada en la conducta institucional més greu del fiscal general (perseguir-los penalment) s'invoca la separació entre el rol institucional i el personal.

- Així mateix, consideren que atès que no hi ha cap traçabilitat documental de l'abstenció de la fiscal adjunta respecte del lletrat en qüestió, aquesta informació només pot provenir de la persona que tenia coneixement intern de les circumstàncies descrites, i, per tant, del fiscal general anterior, motiu pel qual els recurrents consideren que contràriament a allò que es va declarar en la causa 2025-3-RE, aquest incident de recusació acredita la inexactitud pràctica de la separació institucional i personal.

- Segons el parer dels recurrents, aquesta situació configura un escenari de "*persecució interna*" o una "*estratègia processal inadmissible*" que utilitza informació no documentada i contactes paral·lels impropis per alterar la composició d'un òrgan judicial.

- Conclouen que davant aquests fets, que no es tracten en cap cas d'una evolució jurisprudencial, sinó d'una adequació dels fonaments segons aquell que formuli la recusació, ens porta a considerar la vulneració del dret a un tribunal imparcial, pel que respecta a la Sala Penal i als magistrats que han dictat la resolució objecte de recurs.

- Per acabar, demanen al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que anul·li les resolucions impugnades, que retorni la causa a la magistrada, Sra. Núria Garcia Val, i, subsidiàriament, al Tribunal Superior de Justícia, amb una nova composició que garanteixi la seva imparcialitat i dicti una nova resolució que no vulneri els seus drets fonamentals. Així mateix, a fi de garantir la seva intimitat i la seva dignitat, demana que es procedeixi a l'anonimització de les resolucions que es dictin en aquest procediment d'empara, eliminant qualsevol dada que pugui permetre la seva identificació directa o indirecta.

2.2. Argumentació de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia

- Després d'exposar que el dret a un tribunal imparcial és una exigència que està prevista a l'article 10 de la Constitució, així com en altres Convenis internacionals, la Sala Penal manifesta que és un dret que garanteix la credibilitat i la confiança que mereix l'Administració de Justícia respecte dels justiciables en un Estat de Dret.

- Precisa que aquest dret està destinat a garantir que el jutge no ha mantingut relacions amb les parts, circumstància que podria comportar que la seva decisió anés orientada, a priori, per simpaties o antipaties personals o ideològiques, per conviccions o prejudicis o per motius aliens a l'aplicació del Dret.

- Recorda que pel que fa a la imparcialitat objectiva, aquesta es projecta sobre l'objecte del procés i es dirigeix a garantir que els jutges i els magistrats que intervinguin en la resolució d'una causa s'hi acostin sense prejudicis, ni prevencions derivats d'una determinada relació o contacte previ amb el seu objecte.

- En aquesta matèria, fins i tot les aparences poden tenir importància, ja que poden afectar la confiança que els tribunals d'una societat democràtica han d'inspirar als ciutadans en general, i, en particular a les parts del procés. No obstant això, qualsevol aparença o qualsevol sospita d'imparcialitat no és suficient per qüestionar la imparcialitat d'un jutge o d'un tribunal, sinó que aquesta ha d'estar objectivament justificada.

- I després de citar la jurisprudència del Tribunal Europeu dels Drets Humans, de precisar l'objecte de la recusació i el moment de la seva presentació, la Sala Penal recorda que si bé l'article 74 de la Llei qualificada de la Justícia no fixa un termini preclusiu concret per formular una recusació, per raons òbvies de seguretat jurídica, i per tal d'evitar abusos en una matèria amb una afectació directa sobre el dret a un procés degut substanciat per un tribunal imparcial predeterminat per la llei, cal que la recusació es plantegi "*tan aviat com es tingui coneixement de la causa en què es fonamenta*".

- Considera que en aquest cas en què han transcorregut 10 dies hàbils entre la notificació de l'aute de designació de la magistrada ponent i l'escrit de recusació (o 11 dies hàbils en l'altre recurs) no es pot considerar que la recusació no hagi estat formulada amb la immediatesa requerida, ja que la recusació va intervenir fins i tot abans que l'aute d'atribució de la ponència fos notificat a totes les parts. Per tant, la recusació no es pot qualificar d'extemporània.

- Altrament, pel que fa al fons, la recusació es fonamenta en l'apartat h) de l'article 73 de la Llei qualificada de la Justícia, concretament, en l'amistat que la magistrada tindria amb un dels

processats.

- La Sala Penal constata que de la prova practicada es desprenen elements suficients per considerar que la magistrada recusada incorre en la causa de recusació invocada, ja que, d'una banda, la magistrada mateixa va reconèixer en l'informe adreçat al president del Tribunal de Corts, haver-se abstingut de participar, mentre era fiscal adjunta, en causes en les quals intervenia la persona en qüestió, tot precisant que no va ser a petició seva, com indica el Ministeri Fiscal en el seu escrit de recusació, sinó seguint els consells del fiscal general, en el marc d'una relació jerarquitzada i tenint en compte el redactat de l'article 73 f) de la Llei qualificada de la Justícia vigent en aquell moment (i modificat per la Llei 24/2018) i, del context -aquella persona actuava com a advocat de la defensa en la causa BPA-, i, d'altra banda, aquesta abstenció es desprèn igualment de l'informe emès per l'anterior fiscal general que precisa que va coincidir amb la magistrada a la Fiscalia, entre setembre del 2016 fins a setembre del 2023; que aquesta li va sol·licitar apartar-se del coneixement de les causes en què intervingués el lletrat en qüestió per quan mantenia una amistat amb el mateix, que segons li va referir, derivava d'una anterior relació d'amistat de la seva parella. Va afegir que amb posterioritat, a causa d'aquesta amistat, li va explicar que el designaria en un afer personal, creient recordar que així va ser finalment en la demanda jurisdiccional que va interposar. També va afegir que aquestes circumstàncies eren plenament conegudes per la resta dels membres del Ministeri Fiscal i dels secretaris judicials que van exercir les seves funcions durant el mateix període temporal (2016-2023).

- La Sala Penal considera que ha quedat acreditat que ocupant el càrrec de fiscal adjunta, la Sra. Núria Garcia Val, va posar en coneixement del fiscal general la seva amistat amb la persona processada (derivada segons s'indica, de la que aquest darrer mantenia amb la seva parella) i que, sigui a demanda de la magistrada mateixa, sigui seguint instruccions del fiscal general d'aleshores, es va abstenir d'intervenir en causes en què intervenia el referit lletrat. Aquest és un fet objectivable i no controvertit, que la magistrada en el seu informe adreçat al president del Tribunal de Corts no vincula al fet que l'any 2019 designés al lletrat en qüestió per representar-la en un afer personal, sinó al redactat vigent en aquell moment de l'article 73 f) de la Llei qualificada de la Justícia i segons indica, al context del moment.

- Certament, la Llei 24/2018, del 18 d'octubre, del Codi de procediment civil, entrada en vigor l'1 de maig del 2021, va modificar l'article 73 de la Llei qualificada de la Justícia substituint "*amistat manifesta*" fins aleshores requerida, com a causa d'abstenció o de recusació, per "*amistat íntima*". Aquesta modificació legislativa coincideix, no obstant això, amb el criteri dels tribunals que ja, a partir de l'any 2014 (TSJC 67-2014), exigien quelcom més que una amistat manifesta o exterioritzada per comprometre la imparcialitat del jutjador.

- Des d'aleshores, la jurisprudència és constant, havent-se requerit, entre d'altres, per apreciar aquesta causa de recusació, no només que l'amistat s'hagi exterioritzat (cosa que suposa que han d'existir fets concrets que la posin en relleu i que permetin considerar-la acreditada), sinó que la mateixa sigui íntima, com exigeix explícitament la Llei i suposa no només una amistat manifesta o

ostensible, sinó també d'especial intensitat, per tal que pugui tenir alguna incidència en la resolució del procés. Per tant, si en esdevenir fiscal adjunta l'any 2016, la Sra. Núria Garcia Val es va veure en l'obligació d'exposar al seu superior jeràrquic, l'amistat mantinguda amb el lletrat en qüestió i es va efectivament abstenir de participar en causes en què aquell intervenia -sigui a demanda seva o seguint instruccions del fiscal general d'aleshores, doncs les versions al respecte són contradictòries- es pot legítimament pensar que ho va fer en creure si més no, que des de la perspectiva de les aparences, la seva imparcialitat podria ser legítimament qüestionada.

- La Sala Penal conclou, doncs, que l'abstenció objectivada i reiterada durant aquest extens període (2016 a 2023) de la magistrada en causes (encara que no siguin totes) en què participava el lletrat, actualment processat, és aquella que justifica l'aprensió legítima del Ministeri Fiscal respecte de la seva intervenció en la causa en què aquest darrer es troba personalment implicat, motiu pel qual, sense posar en dubte la imparcialitat de la referida magistrada, escau donar lloc a la seva recusació.

- Per aquests motius, estima els recursos d'apel·lació del Ministeri Fiscal.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. El motiu principal d'aquest recurs d'empara es basa en el caràcter suposadament erroni de les resolucions judicials que han estat adoptades amb anterioritat a la seva interposició, és a dir, els dos autes del 17 de novembre del 2025, dictats per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia. La part recurrent estima que s'han conculcat els seus drets protegits a l'article 10 de la Constitució -especialment, els drets a un jutge predeterminat per la llei, a una resolució fonamentada en Dret i a un tribunal imparcial- i demana l'anul·lació dels autes esmentats, la retroacció del procediment al moment en què es van produir les vulneracions i que es dicti una nova resolució que no vulneri els seus drets fonamentals. Així mateix, demana que es procedeixi a l'anonimització de totes les resolucions que es dictin en aquest procediment d'empara, eliminant qualsevol dada que pugui permetre la seva identificació directa o indirecta.

3.2. De forma preliminar, s'imposa un breu recordatori dels fets majors que envolten aquest litigi.

- 30 d'agost del 2024: la batlle instructora de la causa penal 9000014/2022 va desestimar les pretensions dels avui recurrents -juntament amb una pretensió d'un tercer (l'advocat A)- relatives al traspàs dels seus fons dipositats en l'entitat bancària Banca Privada d'Andorra a

favor de l'Autoritat Financera Andorrana. Disconformes amb aquesta decisió, tots tres van formular un recurs d'apel·lació davant del Tribunal de Corts.

- 26 de juny del 2025: la magistrada del Tribunal de Corts, Sra. Núria Garcia Val, va ser nomenada ponent per conèixer dels recursos formulats pels tres processats contra l'aute esmentat.

- 11 i 14 de juliol del 2025: el Ministeri Fiscal va sol·licitar l'abstenció de la magistrada ponent a causa de l'amistat íntima que existiria entre A i la jutgessa de constant referència. Ambdós neguen una relació d'amistat d'entitat suficient per comprometre la imparcialitat de la magistrada.

- 24 de juliol del 2025: el president del Tribunal de Corts denega la recusació.

- 17 de novembre del 2025: arran del recurs formulat pel Ministeri Fiscal, la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia revoca, mitjançant dos autes de contingut molt similar (82-2025 i 83-2025), la resolució del 24 de juliol del 2025 i dona lloc a la recusació de la magistrada. Enlloc figura, però, que A s'hagi alçat contra aquesta darrera resolució.

Més concretament, el tribunal d'apel·lació considera que les aprensions del Ministeri Fiscal són legítimes compte tingut que en esdevenir fiscal adjunta l'any 2016, l'avui magistrada recusada es va veure en l'obligació d'exposar al fiscal general d'aleshores l'amistat que mantenia amb el lletrat A i es va efectivament abstenir (de 2016 a 2023) de participar en causes en les quals aquell intervenia, sigui a instància pròpia, sigui seguint les instruccions del seu superior jeràrquic. La Sala Penal en conclou que la magistrada mateixa ho va comunicar en creure, si més no, que des de la perspectiva de les aparences, la seva imparcialitat podria ser legítimament qüestionada.

3.3. Abans d'entrar en el nucli de la qüestió, escau dirimir la petició dels recurrents sobre l'anonimització de totes les resolucions que es dictin en aquest procediment, eliminant qualsevol dada que pugui permetre la seva identificació directa o indirecta. En particular, al·leguen els seus drets a la intimitat i a la dignitat.

La Llei qualificada del Tribunal Constitucional no conté cap previsió que limiti la publicitat de les resolucions del Tribunal, ans el contrari, ja que n'exigeix la publicació (íntegra) al BOPA (article 5).

A la llum de l'escassa previsió legal i combinant els articles 10 i 14 de la Constitució, la pràctica constant d'aquest Tribunal ha estat, des de fa temps, publicar per regla general la identitat de les parts, tret dels litigis on es troben involucrades persones menors o especialment necessitades de protecció, com també en presència de víctimes de delictes, la difusió de la identitat de les quals podria generar perjudicis rellevants. Aquesta regulació és molt similar a aquella del Tribunal Europeu dels Drets Humans (article 47 del seu Reglament, completat per la instrucció pràctica corresponent).

Tanmateix, a petició de part -com en el cas que avui ens ocupa- i de forma excepcional, aquest Tribunal ha acceptat d'anonimitzar o de pseudonimitzar els noms i cognoms de les parts quan la sol·licitud corresponent es realitza en l'escrit inicial del procés d'empara, si bé s'hi ha d'exposar, amb detall, els arguments que justifiquen aquesta petició, així com l'impacte que la publicitat de la seva identitat els hi pot comportar.

Cal posar l'èmfasi en el fet que la publicitat en l'exercici de la Justícia -entesa en sentit ampli- constitueix una garantia estructural de l'Estat de Dret. Aquesta publicitat protegeix els justiciables contra el risc d'una justícia secreta, aliena al control del públic i opera com a un contrapès essencial davant eventuals actuacions arbitràries.

En aquest sentit, la publicitat també s'erigeix com a un instrument fonamental per assegurar i preservar la legitimitat i la confiança dels ciutadans en l'Administració de Justícia, que no depenen únicament del contingut de les decisions, sinó també de la transparència del procediment pel qual són adoptades i notificades.

Aquesta exigència adquireix una rellevància particular en l'àmbit d'aquest Tribunal, atès que el procediment constitucional és exclusivament escrit, no preveu la celebració de vista oral i les resolucions no es notifiquen en audiència pública, de manera que la publicació íntegra de les decisions esdevé el principal mecanisme de control extern de la seva activitat jurisdiccional.

Sobre la base d'aquests paràmetres i compte tingut que els recurrents no es troben immersos en cap de les categories abans esmentades, ni tampoc han justificat mínimament l'excepció a la regla general de la publicitat, cal desestimar la seva petició d'anonimització.

3.4. És ben sabut que el recurs d'empara no converteix el Tribunal Constitucional en una tercera

instància, ni en un tribunal suprem; i que l'únic objecte del recurs d'empara és el de verificar que les decisions impugnades estiguin motivades i es fonamentin en un raonament jurídic que no sigui il·lògic ni absurd i que no vulnerin cap dels drets protegits per l'article 10 de la Constitució. I no es pot fer altra cosa que constatar que els autes impugnats no presenten, en absolut, cap d'aquestes carències. Vegem-ho.

3.5. Pel que fa a la motivació d'ambdós autes de la Sala Penal, s'ha de posar en relleu que estan molt motivats i que el raonament judicial emprat resulta plenament conforme als cànons habituals d'aquest Tribunal, com també a la teoria de les aparences, desenvolupada, a bastament, pel Tribunal Europeu dels Drets Humans (veg. entre moltes altres sentències: Micallef c/ Malta (GC), núm. 17056/06, § 96 i 98, del 15 d'octubre del 2009). Per consegüent, com encertadament remarca la Sala Penal, els recels del Ministeri Fiscal eren legítims a causa de l'abstenció -reiterada en el passat- de la magistrada avui recusada en assumptes on intervenia, precisament, el lletrat A. Tanmateix, la recusació tenia un recolzament legal suficient, doncs, l'article 73 h) de la Llei qualificada de la Justícia -llegit a la llum de la jurisprudència del Tribunal Europeu dels Drets Humans- obliga els magistrats a abstenir-se quan tenen una amistat íntima amb qualsevol de les parts del procés, situació que es pot raonablement considerar acomplerta en aquest assumpte.

L'existència de dubtes raonables sobre la imparcialitat objectiva (distinta de la subjectiva, la qual no es discuteix) de la magistrada recusada fan, per tant, innecessari realitzar, ara en seu constitucional, la pràctica de les proves proposades pels recurrents a aquest Tribunal.

3.6. Els recurrents avancen també que s'han vulnerat els seus drets a un jutge predeterminat per la llei i a un tribunal imparcial. Tampoc poden triomfar aquests greuges. En primer lloc, perquè la Sala Penal era l'òrgan competent per jutjar els recursos d'apel·lació formulats contra l'aute del Tribunal de Corts del 24 de juliol del 2025, i, en segon lloc, perquè cap dels seus membres està immers en un supòsit d'abstenció. I això sense perjudici del dret dels recurrents a qüestionar, posteriorment i si s'escau, la idoneïtat del magistrat que substituirà a la jutgessa ara apartada.

En qualsevol cas, l'exclusió d'un jutge quan concorre una causa legal d'abstenció no constitueix, *per se*, cap vulneració del dret a un tribunal predeterminat per la llei, sinó una "*correcció*" processal destinada a garantir els drets fonamentals a un procés degut i a un recurs efectiu, i no pot ser qualificada, en cap circumstància, com a una alteració arbitrària de la composició de l'òrgan jurisdiccional.

Per acabar, els recurrents invoquen el nostre aute del 17 de febrer del 2025 (causa 2025-3-RE) per defensar una ruptura del principi d'igualtat. Aquesta comparació no és pertinent aquí -fins i tot, sembla anar en contra dels seus interessos, ja que és notori que la magistrada, Sra. Núria Garcia Val, va realitzar una part important de la seva carrera a la Fiscalia- doncs, resulta que, en aquell altre cas, el recurrent es queixava de la parcialitat d'un magistrat del Tribunal de Corts que havia estat

prèviament fiscal general. Per consegüent, no hi pot haver tracte desigual a defecte de situació fàctica similar.

3.7. Les consideracions exposades en els fonaments de dret anteriors justifiquen la inadmissió a tràmit dels dos recursos d'empara per manca manifesta de contingut constitucional (article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional).

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. Desestimar la sol·licitud d'anonimització formulada pels recurrents.

2. Acordar l'acumulació dels recursos d'empara 2025-102-RE i 2025-103-RE, presentats pel Sr. Josep Antoni Silvestre Cánovas, actuant en nom i representació pròpia i de la Sra. Adela Nieto Goicoechea.

3. No admetre a tràmit el recurs d'empara acumulat 2025-102 i 103-RE interposat per la part recurrent contra els autes del 17 de novembre del 2025, dictats per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia (83-2025 i 82-2025).

4. Notificar aquest aute als recurrents, a la presidenta del Tribunal de Corts, a la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

5. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 19 de gener del 2026.

Joan Manel Abril Campoy

President

Pere Pastor Vilanova

Vicepresident

Jean-Yves Caullet

Magistrat

Víctor Torre de Silva López de Letona

Magistrat